

29. april 2026

Til Tunsberg bispedømmeråd

FRAMTIDIG PROSTISTRUKTUR I TUNSBERG Hørings svar fra prosten i Drammen og Lier

Takk for anledningen til å gi uttrykk for vurderinger og argumenter vedr. hva som eventuelt kan være formålstjenlige endringer i prostistrukturen i Tunsberg.

Jeg velger å først gi en oppsummering av hva jeg mener er det mest vesentlige å melde fra om, for dernest å svare mer kortfattet på hvert av spørsmålene i høringsbrevet.

Oppsummert, de tre mest tungtveiende argumentene

1. Jeg ser i hovedsak to hensyn som må veie tyngst i vurderingen av prostistrukturen:
 - a) Geografi / fungerende regioner for samhörighet
 - b) Tilstrekkelig størrelser som muliggjør god og effektiv organisering

I vårt bispedømme vil det flere steder være mulig å finne nye løsninger som oppfyller begge disse hensyn på en god måte. I nordre Buskerud er imidlertid dette to hensyn som ikke lar seg kombinere. Etter ni år som prost i Hallingdal og nå til sammen snart 11 år i gamle Drammen og nye Drammen og Lier, har jeg erfart at det første hensynet trumfer klart det andre i Hallingdal, mens det andre hensynet er et avgjørende gode her, både for organisering og anledning til strategisk og kirkefaglig ledelse.

2. Det er lite, om noe i det hele, å spare av økonomi på å redusere antallet prostier fra dagens ni til seks - som kan vurderes som en mulighet. En slik løsning vil gi fem jevnstore prostier, med alle behov for sekretærfunksjon. I et sjette prosti (Hallingdal) vil all administrasjon måtte ivaretas av prosten selv. De fem store prostienes sekretærfunksjoner bør så ivaretas av to ansatte HR-medarbeidere på bispekontoret som får dette som sin hovedoppgave. Prostestillingene som ved en slik reduksjon av antall prostier blir overflødige, må så konverteres til presteressurser, fordelt i prostiene på grunnlag av en rettferdig og hensiktsmessig ressursfordelingsmodell.

Dersom en reduksjon av antall prostier blir løsningen uten at det tilføres nye administrative ressurser, vil det svekke kvaliteten på prostens tjeneste (= redusert oppfølging av lokalmenigheter og medarbeidere, svekket pastoral lederrolle, dårligere personalomsorg, kirkefaglig utviklingsarbeid og ledelse, og mindre kapasitet til samledelse og offentlig tilstedeværelse i lokalsamfunnene og i media). Dette vil i sin tur gi mindre motiverte ansatte prester og andre medarbeidere, sykepermisjoner etc. som også har sin pris i kroner og øre.

I dag er det Drammen og Lier prosti og Domprostiet som er av en slik størrelse, at det er nødvendig med en sekretærfunksjon sammen med prosten. Denne oppgaven er for begge prostier ivaretatt tilfredsstillende ved en HR-medarbeider på bispekontoret. De andre syv prostiene er såpass mye mindre at prostene her har funnet måter å selv håndtere de administrative oppgavene.

DEN NORSKE KIRKE

Prosten i Drammen og Lier

3. En helt normal side ved prostiinnndelingen i Den norske kirke, er prostier bestående av to eller flere kommuner. Min erfaring er at det snarere er en styrke enn en ulempe for prostiet og for prostens ledelse å være flere kommuner sammen i prostiet. For prostiets menigheter gir det et større mangfold med tilgang på et bredere spekter av praksiser og innsikter som kan komme den enkelte menighet til gode. For prosten åpner også det for å kunne arbeide og samlede i team med flere kirkeverger som utfyller hverandre og kan bistå hverandre med ulik kompetanse. Selvsagt kan det også bli et for omfattende antall kommuner i prostier, især om kommunene er store. Ikke minst i prostier med tre til flere kommuner vil mye avhenge av om sokneprestrollen er gitt et avklart mandat i det daglige samspillet med kirkevergen om den lokale samledelsen og kirkefaglige ledelsen. Til dette, se mitt vedlagte notat «Den pastorale lederrollen - Forankring, Samspill, Mandat» fra mars 2026.

Svar på oppgitte hørings spørsmål

1. *Gitt beskrivelsen av prosti og prost i høringsdokumentet, hvilke forventninger har dere til prosten?*

Prosten må kunne forventes å ha evne og kapasitet til å følge opp lokalmenigheter og medarbeidere som en pastoral leder, gjennom forkynnelse og undervisning, personalomsorg, kirkefaglig utviklingsarbeid, rådgivning og ledelse, samt samledelse og være en motivasjonsfaktor i det menighetsbyggende arbeidet og offentlig til stede i lokalsamfunnene og i media. I tillegg må prosten forventes å kunne ivareta arbeidsgiveransvaret for prestene gjennom hensiktsmessig organisering og strategisk arbeidsledelse.

2. *Ut fra gjennomgangen i høringsdokumentet, hva tenker dere er de viktigste hensynene å ta når en vurderer antall prostier og størrelsen til prostiene?*

Viser her til første del av mitt hørings svar: «Oppsummert, de tre mest tungtveiende argumentene».

3. *Hvordan vil dere vurdere de alternativene i høringsdokumentet som angår dere?*

Alle alternativene i høringsdokumentene angår i ulik grad meg, da jeg er med i prostekollegiet som ikke bare kan få et lavere antall medlemmer, men som med det også vil kunne arbeide sammen på nye måter som biskopens ledergruppe – ikke minst når det gjelder strategisk utviklingsarbeid og ledelse.

Når det gjelder Drammen og Lier tenker jeg på den ene siden at prostiet er stort nok, samtidig er jeg åpen for at vi må ta over noe av Nord-Jarlsberg for å oppnå mer jevnstore prostier i bispedømmet. I den sammenheng er det stilt spørsmål ved om det er ok å velge en prostistruktur som ikke følger fylkesgrensene. Dette ser jeg som en irrelevant problemstilling, da det ikke er ansvarsområder lagt til fylkeskommunen eller statsforvalterens oppdrag som er kongruent med prostienes geografi eller oppgaveområder. Det er derimot et saklig premiss at bispedømmene følger fylkesgrensene og at prostiene følger kommunegrensene.

4. *Er det alternativer som ikke er beskrevet, men som dere mener vil være bedre løsninger, og eventuelt hvorfor?*

Her velger jeg å svare ved å foreslå de to alternative mulige strukturer jeg mener vil kunne fungere – i prioritert rekkefølge - dersom bispedømmerådet velger å gjøre endringer:

DEN NORSKE KIRKE

Prosten i Drammen og Lier

- a) En struktur med fem jevnstore prostiet sammen med et stort «distriktsprosti»:
1. Hallingdal
 2. Kongsberg, med Øvre Eiker og Sigdal
 3. Ringerike, med Modum og Krødsherad
 4. Drammen og Lier med Holmestrand
 5. Domprostiet med Horten
 6. Sandefjord og Larvik
- b) En struktur med kombinasjon av flere større og fortsatt noen mindre prostier:
1. Kongsberg, med Øvre Eiker og Sigdal
 2. Ringerike, med Modum og Krødsherad
 3. Drammen og Lier
 4. Domprostiet
 5. Hallingdal
 6. Nord-Jarlsberg
 7. Sandefjord
 8. Larvik

Begge strukturer vil nok også utløse et behov for å vurdere nærmere endring av noen prostiers navn.

4. Hva skal til for at eventuelle endringer i prostistrukturen skal bli vellykket og hva tenker dere om vedlagte risikovurderinger?

Første del av spørsmålet er besvart i første del av mitt hørings svar. Den framlagte risikovurderingen presenterer ulike risikoer som jeg tenker det er vesentlig å være oppmerksom på, og som forebygges best gjennom klok organisering og konstruktiv samledelse i prostiene, ikke minst som resultat av en formålstjenlig støtte og tydelig ledelse fra biskop og stiftsdirektør sin side.

5. Har dere andre merknader eller kommentarer til høringsdokumentet?

Ingen ytterligere merknader enn å ønske lykke til med en vesentlig avgjørelse!

Med hilsen fra

Øystein Magelssen

Vedlegg:

«Den pastorale lederrollen - Forankring, Samspill, Mandat», av mars 2026.